Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 12. marca 2025 *

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmaze – Zapísaný dizajn Spoločenstva znázorňujúci žiarovku LED – Nezohľadnenie sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti – Článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 6/2002 – Podmienky – Dôkazné bremeno“

Vo veci T-66/24,

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, so sídlom v Anzingu (Nemecko), v zastúpení: T. Dolde, C. Zimmer a M. Hawkins, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalšia účastníčka konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajšia účastníčka v konaní pred Všeobecným súdom:

Liquidleds Lighting Corp., so sídlom v Taipei (Taïwan), v zastúpení: S. Beckmann, advokátka,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory Marcoulli (spravodajkyňa), sudcovia W. Valasidis a L. Spangsberg Grønfeldt,

tajomník: P. Núñez Ruiz, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 21. novembra 2024,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, domáha zrušenia rozhodnutia tretieho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 27. novembra 2023 (vec R 2336/2022-3) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Dňa 25. marca 2021 žalobkyňa podala na EUIPO návrh na výmaz dizajnu Spoločenstva zapísaného v nadväznosti na prihlášku podanú 12. januára 2017 vedľajšou účastníčkou konania, spoločnosťou Liquidleds Lighting Corp., ktorý je vyobrazený takto:

3 Výrobok, na ktorý sa má dizajn uvedený v bode 2 vyššie vzťahovať a ktorého výmaz sa navrhoval, patril do triedy 26.04 v zmysle Dohody o zriadení medzinárodného triedenia priemyselných vzorov a modelov, podpísanej v Locarne 8. októbra 1968, v znení zmien a doplnení, a zodpovedal tomuto opisu: „Žiarovky LED“.

4 Na podporu návrhu na výmaz bol uvedený dôvod podľa článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142) v spojení s článkom 4 ods. 1, ako aj článkami 5 a 6 toho istého nariadenia.

5 Návrh na výmaz bol založený na skoršom dizajne D1 a na skoršom dizajne D2.

6 Dňa 23. septembra 2022 zrušovacie oddelenie návrh na výmaz zamietlo.

7 Dňa 28. novembra 2022 žalobkyňa podala odvolanie na EUIPO proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia.

8 Napadnutým rozhodnutím odvolací senát odvolanie zamietol. Odvolací senát sa domnieval na jednej strane, že sprístupnenie skoršieho dizajnu D1 verejnosti patrí do pôsobnosti výnimky stanovenej v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, a na druhej strane, že žalobkyňa nepreukázala sprístupnenie skoršieho dizajnu D2 verejnosti.

Návrhy účastníkov konania

9 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil EUIPO a vedľajšej účastníčke konania povinnosť nahradiť trovy konania.

10 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré by mu vznikli v prípade uskutočnenia pojednávania.

11 Vedľajšia účastníčka konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

12 Žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 6 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. Tento žalobný dôvod sa v podstate delí na tri časti, z ktorých prvá je založená na nesprávnom rozdelení dôkazného bremena, druhá na nesprávnom preskúmaní dôkazov a tretia na nesprávnom uplatnení článku 7 ods. 2 uvedeného nariadenia.

13 Na úvod treba uviesť, ako vyplýva z rozsahu jediného žalobného dôvodu, ako aj z obsahu žaloby ako celku a ako žalobkyňa potvrdila na pojednávaní, že žalobkyňa spochybňuje napadnuté rozhodnutie, len pokiaľ ide o posúdenia odvolacieho senátu týkajúce sa skoršieho dizajnu D1, ktorého sprístupnenie verejnosti nebolo zohľadnené podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia. Žalobkyňa naopak nespochybňuje posúdenia odvolacieho senátu týkajúce sa absencie sprístupnenia skoršieho dizajnu D2 verejnosti. Predmet tejto žaloby sa teda obmedzuje na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom zamietlo odvolanie žalobkyne týkajúce sa jej návrhu na výmaz, ktorý bol založený na skoršom dizajne D1.

Úvodné pripomienky k relevantnému právnemu rámcu

14 Podľa článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 sa dizajn Spoločenstva môže vymazať, ak nespĺňa požiadavky článkov 4 až 9 uvedeného nariadenia, medzi ktoré patrí najmä požiadavka novosti stanovená v článku 5 a požiadavka osobitého charakteru stanovená v článku 6 tohto nariadenia.

15 Podľa článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 sa zapísaný dizajn považuje za nový, ak žiaden zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

16 Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 má zapísaný dizajn Spoločenstva osobitý charakter, ak sa celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý už bol sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky na zápis, alebo ak sa žiada o právo prednosti pred dňom vzniku práva prednosti.

17 Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 stanovuje, že dizajn sa považuje za sprístupnený verejnosti, ak sa zverejnil po zápise, alebo ak bol vystavený, použil sa v obchodovaní alebo inak sa zverejnil pred dňom podania prihlášky na zápis, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti, s výnimkou, ak sa tieto prípady počas bežného obchodovania nemôžu stať známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na príslušný sektor a pôsobia v rámci Európskej únie. Dizajn sa však nepovažuje za sprístupnený verejnosti iba z dôvodu, že sa sprístupnil tretej osobe pod výslovnou alebo predpokladanou podmienkou dôvernosti.

18 Odôvodnenie 20 nariadenia č. 6/2002 však spresňuje, že je nutné umožniť, aby pôvodca alebo jeho nástupca na trhu odskúšal výrobky, ktoré zahrňujú dizajn, a to prv, než sa rozhodne, či je ochrana vyplývajúca zo zapísaného dizajnu Únie žiadaná. V tejto súvislosti je nutné zabezpečiť, aby sprístupnenie dizajnu pôvodcom alebo jeho nástupcom nepoškodilo posúdenie novosti alebo osobitého charakteru daného dizajnu.

19 Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 tak stanovuje:

„Sprístupnenie verejnosti sa nezohľadňuje na účel uplatňovania článkov 5 a 6, ak dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana podľa zapísaného dizajnu spoločenstva sprístupnil verejnosti:

a) pôvodca, jeho právny nástupca alebo tretia osoba ako výsledok informácií, ktoré poskytol pôvodca alebo jeho právny nástupca, alebo ako výsledok opatrení, ktoré prijal pôvodca alebo jeho právny nástupca;

b) počas 12 mesačného obdobia pred dňom podania prihlášky, alebo ak sa žiada právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.“

20 Práve vzhľadom na toto pripomenutie relevantného právneho rámca treba preskúmať tri časti jediného žalobného dôvodu uvedeného žalobkyňou, počnúc treťou časťou.

O tretej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nesprávnom uplatnení článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002

21 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nesprávne vyložil článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, keď sa domnieval, že sa nevyžaduje žiadna zhodnosť medzi sporným dizajnom a dizajnom sprístupneným verejnosti. Hoci odvolací senát správne uviedol, že predmetné ustanovenie sa uplatňuje aj na preskúmanie osobitého charakteru, toto ustanovenie nemožno rozšíriť na prípady, keď sa dizajn pôvodne sprístupnený verejnosti odlišuje od dizajnu, ktorý bol zapísaný neskôr. Podľa žalobkyne uvedené ustanovenie vyžaduje zhodnosť medzi dizajnom, ktorý bol pôvodne sprístupnený verejnosti, a dizajnom, ktorý bol zapísaný neskôr, pričom v opačnom prípade nemožno uplatniť výnimku, ktorá je v ňom stanovená. Keďže v prejednávanej veci sa dizajn, ktorý bol pôvodne sprístupnený verejnosti, odlišuje od sporného dizajnu, ale vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn, nemožno uvedené ustanovenie uplatniť.

22 EUIPO a vedľajšia účastníčka konania tvrdenia žalobkyne spochybňujú.

23 Na úvod treba uviesť, ako vyplýva z bodu 19 vyššie, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v prvom rade uvádza, že „sprístupnenie verejnosti sa nezohľadňuje na účel uplatňovania článkov 5 a 6 [uvedeného nariadenia]“, ak sú splnené podmienky, ktoré stanovuje. Následne spresňuje, že ide o situáciu, keď „dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana podľa zapísaného dizajnu spoločenstva [bol] sprístupn[ený] verejnosti“. Napokon uvádza, že toto sprístupnenie verejnosti musí uskutočniť „pôvodca [alebo] jeho právny nástupca“ [článok 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 6/2002] a „počas 12 mesačného obdobia pred dňom podania prihlášky“ [článok 7 ods. 2 písm. b) toho istého nariadenia] (ďalej len „ochranné obdobie“).

24 Z článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 teda vyplýva, že výnimka, ktorú stanovuje v oblasti sprístupnenia verejnosti, sa uplatňuje tak vo vzťahu k podmienke ochrany stanovenej v článku 5 uvedeného nariadenia týkajúcej sa „novosti“ dizajnu, ako aj vo vzťahu k podmienke ochrany stanovenej v článku 6 tohto nariadenia týkajúcej sa „osobitého charakteru“ dizajnu.

25 Pokiaľ ide o uvedené podmienky ochrany, treba pripomenúť, že v zmysle článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 jednak novosť dizajnu vyžaduje, aby žiaden zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti, a že jednak osobitý charakter dizajnu znamená, že celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, sa odlišuje od celkového dojmu vyvolaného akýkoľvek iným dizajnom, ktorý bol sprístupnený verejnosti.

26 Pokiaľ nedostatok novosti v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002 znamená, že verejnosti bol sprístupnený zhodný dizajn, nedostatok osobitého charakteru v zmysle článku 6 toho istého nariadenia znamená, že verejnosti bol sprístupnený dizajn, ktorý u informovaného užívateľa vyvoláva rovnaký celkový dojem.

27 Z článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 7 ods. 2 toho istého nariadenia teda vyplýva, že ak sú splnené podmienky stanovené v poslednom uvedenom ustanovení, nezohľadňuje sa sprístupnenie zhodného dizajnu verejnosti (na účely uplatnenia článku 5 uvedeného nariadenia) alebo dizajnu, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem (na účely uplatnenia článku 6 tohto nariadenia).

28 V dôsledku toho je na účel uplatnenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 6 tohto nariadenia vlastné, že sprístupnenie verejnosti, ktoré nemusí byť zohľadnené v rámci preskúmania osobitého charakteru, sa týka skoršieho dizajnu, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn. Totiž iba v prípade, že je predmetná výnimka uplatnená v súvislosti s článkom 5 uvedeného nariadenia v rámci preskúmania novosti, sa sprístupnenie verejnosti, ktoré sa nemusí zohľadniť, týka skoršieho dizajnu zhodného so sporným dizajnom.

29 Okrem toho nedostatok osobitého charakteru môže tiež vyplývať konkrétne zo sprístupnenia zhodného skoršieho dizajnu verejnosti, pretože takýto dizajn nemôže vyvolať odlišný celkový dojem. Splnenie podmienky osobitého charakteru totiž vyžaduje väčšiu diferenciáciu sporného dizajnu vo vzťahu k akémukoľvek skoršiemu dizajnu ako splnenie podmienky novosti, takže dizajn, ktorý nie je nový, nemôže mať *a fortiori* osobitý charakter [pozri rozsudok z 27. apríla 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Sprchový odtokový žľab), T-327/20, EU:T:2022:263, bod 170 a citovanú judikatúru]. Hoci sa teda nedostatok novosti javí ako rozhodujúci pre nedostatok osobitého charakteru (rozsudok z 27. apríla 2022, Sprchový

odtokový žľab, T-327/20, EU:T:2022:263, bod 171), nič to nemení na tom, že podmienka týkajúca sa osobitého charakteru ako taká nevyžaduje absenciu sprístupnenia verejnosti zhodného skoršieho dizajnu, ale skoršieho dizajnu, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem.

30 Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia sa teda týka nezohľadnenia sprístupnenia verejnosti skoršieho dizajnu, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn.

31 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, predmetné ustanovenie, pokiaľ odkazuje na situáciu, keď „dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana podľa zapísaného dizajnu spoločenstva [bol] sprístupn[ený] verejnosti“, nemožno vykladať tak, že znamená, že dizajn sprístupnený verejnosti (ktorého sprístupnenie nemusí byť zohľadnené, ak sú splnené obe podmienky stanovené v uvedenom ustanovení) musí byť „zhodný“ so sporným dizajnom alebo musí ísť o „rovnaký“ dizajn, ako je sporný dizajn, bez ohľadu na jeho širšiu formuláciu, kontext a účel.

32 Je potrebné pripomenúť, že pri výklade pojmu práva Únie treba zohľadniť nielen znenie ustanovenia, v ktorom je uvedený, ale aj kontext, v ktorom sa nachádza, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 24. novembra 2011, Circul Globus Bucureşti, C-283/10, EU:C:2011:772, bod 32).

33 Treba teda uviesť, že v znení článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa nepoužíva slovo „zhodný“, neodkazuje na pojem „zhodnosť“ a nie je v ňom uvedený ani výraz „rovnaký dizajn“. Ak by však normotvorca Únie chcel obmedziť uplatnenie predmetnej výnimky na sprístupnenie „zhodného“ dizajnu alebo „rovnakého“ dizajnu verejnosti, výslovne by to uviedol, ako to urobil v inom kontexte v článku 41 ods. 1 toho istého nariadenia, keď odkázal na „zhodný dizajn“.

34 Naproti tomu sa zdá, že normotvorca Únie sa tým, že všeobecnejšie odkázal na sprístupnenie zapísaného dizajnu verejnosti, obmedzil na stanovenie spojitosti, aj keď úzkej, medzi zapísaným dizajnom a dizajnom, ktorý bol skôr sprístupnený verejnosti osobami uvedenými v článku 7 ods. 2 písm. a) uvedeného nariadenia, počas ochranného obdobia uvedeného v článku 7 ods. 2 písm. b) toho istého nariadenia. Znenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 však ako také neumožňuje vylúčiť, že takáto spojitosť môže platne existovať tak v prípade, keď sú tieto dizajny zhodné, ako aj v prípade, keď vyvolávajú rovnaký celkový dojem, a to aj vzhľadom na kontext, do ktorého predmetné ustanovenie patrí, a všeobecnejšie na jeho cieľ.

35 Pokiaľ ide na jednej strane o kontext, do ktorého patrí predmetné ustanovenie, stačí pripomenúť, ako bolo uvedené v bodoch 24 až 28 vyššie, že článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, ako aj článok 7 ods. 1 uvedeného nariadenia odkazuje tak na článok 5, ako aj na článok 6 toho istého nariadenia, a teda na preskúmanie tak novosti, ako aj osobitého charakteru sporného dizajnu. To isté platí pre odôvodnenie 20 nariadenia č. 6/2002, ktorého dosah bol pripomenutý v bode 18 vyššie. Na účely preskúmania osobitého charakteru sporného dizajnu sa však sprístupnenie verejnosti, ktoré nemusí byť zohľadnené podľa článku 7 ods. 2 uvedeného nariadenia, týka dizajnu, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn.

36 Pokiaľ ide na druhej strane o jej cieľ, výnimka stanovená v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 má chrániť záujmy pôvodcu a jeho právneho nástupcu [rozsudok z 26. apríla 2023, Activa – Grillküche/EUIPO – Targa (Grilovacie zariadenie), T-757/21, EU:T:2023:216, bod 28]. Cieľom článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 je totiž ponúknuť pôvodcovi alebo jeho právnemu nástupcovi možnosť predstaviť dizajn na trhu počas obdobia dvanástich mesiacov predtým, ako vykoná formálne náležitosti súvisiace s prihláškou. Počas tohto obdobia sa teda pôvodca alebo

jeho právny nástupca môže ubezpečiť o obchodnom úspechu predmetného dizajnu predtým, ako mu vzniknú náklady spojené so zápisom, bez toho, aby sa musel obávať, že by bolo možné úspešne sa odvolávať na sprístupnenie verejnosti, ku ktorému došlo pri tejto príležitosti, v rámci konania o výmaze začatého po prípadnom zápise predmetného dizajnu [rozsudok zo 14. júna 2011, Sphere Time/ÚHVT – Punch (Hodinky pripevnené na šnúrke), T-68/10, EU:T:2011:269, body 24 a 25].

37 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa odôvodnenia 7 nariadenia č. 6/2002 je cieľom systému ochrany dizajnov Spoločenstva podpora inovácií, vývoja nových výrobkov a investícií na ich výrobu.

38 Sledovanie cieľov pripomenutých v bodoch 18, 36 a 37 vyššie by však bolo ohrozené, ak by bol pôvodca alebo jeho právny nástupca, ktorý si želá využiť ochranné obdobie, po odskúšaní dizajnu na trhu, v každom prípade povinný požiadať o zápis takého dizajnu, aký bol pôvodne odskúšaný na trhu, a to bez toho, aby mohol zohľadniť konkrétne výsledky tohto odskúšania na účely vykonania prípadných úprav na uvedenom dizajne, potrebných na zabezpečenie jeho obchodného úspechu, a bez toho, aby mohol podať prihlášku na zápis dizajnu, ktorý by síce nebol zhodný, ale vyvolával by rovnaký celkový dojem ako dizajn pôvodne odskúšaný na trhu.

39 Výklad, ktorý zastáva žalobkyňa, by totiž znamenal, že pôvodca alebo jeho právny nástupca by sa tým, že by nechal zapísať dizajn, ktorý nie je zhodný s dizajnom odskúšaným na trhu, vystavil v konaní o výmaze riziku, že dôjde k sprístupneniu tohto skoršieho dizajnu verejnosti ním samotným počas ochranného obdobia.

40 Takýto výklad by bol teda v rozpore s cieľom článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a všeobecnejšie s cieľom systému ochrany dizajnov Spoločenstva, ktorým je umožniť pôvodcovi odskúšať dizajn na trhu a podporiť inovácie a vývoj výrobkov.

41 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia nevyžaduje, aby skorší dizajn, ktorého sprístupnenie verejnosti nemusí byť zohľadnené, bol zhodný so sporným dizajnom.

42 Tretiu časť jediného žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

O prvej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nesprávnom rozložení dôkazného bremena

43 Žalobkyňa tvrdí, že je účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na výnimku stanovenú v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, aby preukázal, že sa táto výnimka uplatní a že s ňou súvisiace podmienky sú splnené. V prejednávanej veci však odvolací senát preniesol celé dôkazné bremeno na žalobkyňu. Keďže vedľajšia účastníčka konania neuniesla dôkazné bremeno, žalobkyňa nebola povinná vyvrátiť uplatnenie uvedeného ustanovenia.

44 EUIPO a vedľajšia účastníčka konania tvrdenia žalobkyne spochybňujú.

45 Na úvod treba pripomenúť, že keď navrhovateľ výmazu uvádza dôvod na výmaz stanovený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, prináleží mu predložiť dôkazy, ktorými možno preukázať, že sporný dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia (rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 60).

46 Konkrétne uvádzané dôkazy musia byť spôsobilé z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že skorší dizajn bol skutočne sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky na zápis sporného dizajnu [rozsudok z 21. júna 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Vzor povrchu kamienkovej pláže), T-228/16, neuverejnený, EU:T:2018:369, bod 27].

47 Naproti tomu na to, aby bol článok 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 uplatniteľný v rámci konania o výmaze, musí majiteľ dizajnu, ktorého sa návrh na výmaz týka, preukázať, že je buď pôvodcom dizajnu uvádzaného na odôvodnenie uvedeného návrhu, alebo právnym nástupcom tohto pôvodcu (rozsudok zo 14. júna 2011, Hodinky pripevnené na šnúrke, T-68/10, EU:T:2011:269, bod 26), že tento dizajn bol sprístupnený ním samotným alebo treťou osobou v dôsledku informácií, ktoré poskytol, alebo jeho konania a že k tomuto sprístupneniu verejnosti došlo počas ochranného obdobia.

48 V napadnutom rozhodnutí odvolací senát najprv v bodoch 32 a 33 uviedol, že dôkazy predložené žalobkyňou na podporu jej návrhu na výmaz preukazujú sprístupnenie skoršieho dizajnu D1 verejnosti, teda sprístupnenia verejnosti, ktoré navyše vedľajšia účastníčka konania nespochybnila.

49 V bode 34 napadnutého rozhodnutia odvolací senát ďalej spresnil, že vedľajšia účastníčka konania však tvrdila, že sa má uplatniť výnimka stanovená v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. V tejto súvislosti odvolací senát v bode 36 napadnutého rozhodnutia uviedol, že je na účastníkovi konania, ktorý sa odvoláva na uplatnenie uvedenej výnimky, aby predložil relevantné dôkazy. V bode 37 napadnutého rozhodnutia odvolací senát dodal, že ak má osoba navrhujúca výmaz v úmysle vyvrátiť uplatnenie tohto ustanovenia, musí predložiť podporné dôkazy.

50 Napokon na základe týchto predpokladov odvolací senát v bodoch 38 až 42 a 44 až 49 napadnutého rozhodnutia preskúmal tak dôkazy predložené vedľajšou účastníčkou konania na podporu uplatnenia výnimky stanovenej v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, ako aj pripomienky predložené žalobkyňou na účely spochybnenia uplatnenia tejto výnimky. Odvolací senát tak v bodoch 43 a 50 napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že jednak výnimka uplatnená vedľajšou účastníčkou konania je v prejednávanej veci uplatniteľná a že jednak žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol tento záver spochybniť.

51 V prvom rade treba uviesť, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 45 až 47 vyššie prináležalo najprv žalobkyni, aby preukázala, že sporný dizajn nespĺňa podmienky ochrany, a aby vopred najmä preukázala, že skorší dizajn bol sprístupnený verejnosti. Následne vedľajšej účastníčke konania prináležalo, aby v súvislosti so sprístupnením skoršieho dizajnu verejnosti prípadne uplatnila výnimku stanovenú v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a preukázala splnenie podmienok na jej uplatnenie.

52 Ako však vyplýva z bodov 48 až 50 vyššie, odvolací senát po tom, čo konštatoval, že skorší dizajn D1 bol sprístupnený verejnosti, čo vedľajšia účastníčka konania nespochybnila, preskúmal v súlade s týmito zásadami uplatniteľnosť výnimky stanovenej v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, na ktorú sa odvoláva vedľajšia účastníčka konania vzhľadom na dôkazy, ktoré predložila.

53 V druhom rade, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia a z bodov 49 a 50 vyššie, odvolací senát tiež preskúmal pripomienky predložené žalobkyňou na účely spochybnenia uplatnenia uvedenej výnimky.

54 Odvolací senát pritom tým, že preskúmal pripomienky predložené na tento účel žalobkyňou a prípadné dôkazy, ktoré predložila na podporu svojich pripomienok, nepreniesol dôkazné bremeno na žalobkyňu, ale uplatnil všeobecnú zásadu ochrany práva na obhajobu a konkrétne článok 62 nariadenia č. 6/2002, ktorý predstavuje osobitné uplatnenie tejto zásady. Druhá veta tohto ustanovenia totiž stanovuje, že rozhodnutia EUIPO môžu vychádzať len z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali účastníci konania možnosť vyjadriť sa [pozri analogicky rozsudok z 21. apríla 2021, Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY), T-663/19, EU:T:2021:211, bod 119]. Navyše treba konštatovať, že žalobkyňa sa pred Všeobecným súdom nedovolávala porušenia ani uvedenej zásady, ani uvedeného ustanovenia.

55 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, jej možnosť účinne predložiť pripomienky nie je podmienená tým, že vysvetlenia a dôkazy predložené vedľajšou účastníčkou konania na odôvodnenie uplatnenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 spĺňajú konkrétnu úroveň dôveryhodnosti a súdržnosti. Naopak žalobkyňa má práve prostredníctvom svojich pripomienok možnosť upozorniť oddelenia EUIPO na dôvody, na základe ktorých nie sú podľa nej uvedené vysvetlenia a dôkazy vedľajšej účastníčky konania ani vierohodné, ani súdržné. V dôsledku toho údajná okolnosť, že vysvetlenia a dôkazy vedľajšej účastníčky konania boli podľa nej nedôveryhodné a nesúdržné, jej nebránila v tom, aby účinne predložila svoje pripomienky, ani neviedla k obráteniu dôkazného bremena v jej neprospech.

56 Je pravda, že sa zdá, že v bode 37 napadnutého rozhodnutia odvolací senát naznačil, že účastník konania, ktorý má v úmysle spochybniť uplatnenie výnimky stanovenej v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, musí predložiť podporné dôkazy. Tento náznak, hoci je žiaľ nejasný, však nemožno chápať tak, že vyžaduje, aby takýto účastník konania, ako v prejednávanej veci žalobkyňa, nevyhnutne predložil dôkazy na podporu svojich pripomienok, keďže takýto účastník konania sa môže prípadne obmedziť na uvedenie pripomienok k vysvetleniam a dôkazom predloženým účastníkom konania, ktorý sa dovoláva uplatnenia uvedenej výnimky.

57 V každom prípade treba pripomenúť, že v prejednávanej veci odvolací senát preskúmal tak vysvetlenia a dôkazy predložené vedľajšou účastníčkou konania na odôvodnenie uplatnenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, ako aj pripomienky predložené žalobkyňou na účely spochybnenia jeho uplatnenia.

58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odvolací senát sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia pri rozložení dôkazného bremena, ani neoprávnene nepreniesol toto dôkazné bremeno na žalobkyňu.

59 Prvú časť jediného žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

O druhej časti jediného žalobného dôvodu založenej na nesprávnom preskúmaní dôkazov

60 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď vychádzal z dôkazov predložených vedľajšou účastníčkou konania, ktoré sú nesúdržné. Po prvé dizajn údajne sprístupnený verejnosti počas veľtrhu, ktorý sa konal v marci 2016 (uvedený v prílohe R8 v konaní na EUIPO), a sporný dizajn nie sú zhodné, pretože vykazujú viaceré rozdiely týkajúce sa vršku vlákna, počtu slučiek, výšky drieku zo skla a umiestnenia zakončenia vlákna. Po druhé svedecká výpoveď (predložená v prílohe R10 v konaní na EUIPO) obsahuje nesprávne informácie, pretože vyobrazenie žiarovky uvedené v jej prílohe 1 nie je zhodné so sporným dizajnom, keďže vykazuje zjavné rozdiely, pokiaľ ide o základňu slučky, trajektóriu vlákna, umiestnenie zakončenia vlákna a celkovú výšku slučiek. Po tretie skorší dizajn D1 a sporný dizajn nie sú

zhodné. Na jednej strane drieky zo skla majú rôznu dĺžku a umiestnenie, pričom aj trajektória hornej časti slučky je odlišná. Na druhej strane rozdiely v tvare vlákna nemožno vysvetliť tým, že žiarovky sú rozsvietené a svetlo spôsobuje odrazy na skle. Napokon podľa žalobkyne vzhľadom na to, že z dôkazov vyplýva, že existujú štyri rôzne žiarovky s vláknom v tvare špirály (vyobrazené v spornom dizajne, v skoršom dizajne D1, v prílohe R8 a prílohe R10), odvolací senát mal dospieť k záveru, že dôkazy sú nesúdržné a nepresvedčivé.

61 EUIPO a vedľajšia účastníčka konania tvrdenia žalobkyne spochybňujú.

62 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa teda v podstate tvrdí na jednej strane, že skorší dizajn D1 a sporný dizajn nie sú zhodné, a na druhej strane, že žiarovky uvedené v prílohách R8 a R10 sa odlišujú od žiarovky vyobrazenej v spornom dizajne.

63 V prvom rade treba uviesť, že tvrdenie žalobkyne týkajúce sa neexistencie zhodnosti medzi sporným dizajnom a skorším dizajnom D1 je v zjavnom rozpore s obsahom návrhu na výmaz, ktorý sama žalobkyňa podala na EUIPO a v rámci ktorého tvrdila, že uvedené dizajny sú zhodné. Žalobkyňa, ktorej bola v tejto súvislosti položená otázka na pojednávaní, vysvetlila, že podľa nej sú tieto dizajny zhodné len v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002. Stačí však uviesť, že posúdenie zhodnosti dvoch dizajnov sa nemôže meniť v závislosti od zohľadnených ustanovení uvedeného nariadenia, teda na jednej strane od článku 5 uvedeného nariadenia a na druhej strane od článku 7 ods. 2 tohto nariadenia v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia.

64 Navyše treba uviesť, že argumentácia žalobkyne spočíva v nesprávnom predpoklade.

65 Ako totiž vyplýva z preskúmania tretej časti jediného žalobného dôvodu vykonaného v bodoch 23 až 41 vyššie, uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 6 toho istého nariadenia nevyžaduje, aby skorší dizajn (ktorého sprístupnenie verejnosti nemusí byť zohľadnené) bol zhodný so sporným dizajnom. Z uvedených ustanovení naopak vyplýva, že odkazujú aj na sprístupnenie skoršieho dizajnu verejnosti, ktorý vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn.

66 Okrem toho tvrdenia žalobkyne sa musia v každom prípade v rozsahu, v akom smerujú k tvrdeniu, že kolidujúce dizajny síce vyvolávajú rovnaký celkový dojem, avšak vykazujú rozdiely, ktoré neumožňujú domnievať sa, že sú zhodné, zamietnuť ako neúčinné, pokiaľ ide o uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.

67 Z judikatúry totiž vyplýva, že otázka týkajúca sa sprístupnenia skoršieho dizajnu verejnosti nie je len zásadnou otázkou, ale aj predbežnou otázkou, ktorej vyriešenie je nevyhnutné na správne uplatnenie článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 [rozsudok z 23. októbra 2018, Mamas and Papas/EUIPO – Wall-Budden (Protinárazové čalúnenie do detských postieľok), T-672/17, neuverejnený, EU:T:2018:707, bod 30]. Podľa článkov 5 a 6 nariadenia č. 6/2002 je tak potrebné porovnávať jeden dizajn s druhým dizajnom na účely rozhodnutia o novosti a osobitom charaktere prvého dizajnu len v prípade, že druhý dizajn bol sprístupnený verejnosti (rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 127), a len vtedy, ak zohľadnenie tohto sprístupnenia verejnosti nie je vylúčené na základe článku 7 ods. 2 toho istého nariadenia.

68 Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa porovnania sporného dizajnu so skorším dizajnom D1 tak nemôžu v žiadnom prípade spochybniť posúdenia odvolacieho senátu, podľa ktorých bol skorší dizajn D1 sprístupnený verejnosti treťou osobou v dôsledku poskytnutých informácií alebo konania

pôvodcu, a to počas ochranného obdobia v súlade s článkom 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 6/2002. Takéto posúdenia odvolacieho senátu týkajúce sa podmienok uplatnenia tohto ustanovenia sa totiž týkajú kontextu sprístupnenia skoršieho dizajnu D1 verejnosti a netýkajú sa otázky, či sú kolidujúce dizajny zhodné alebo vyvolávajú rovnaký celkový dojem v zmysle článkov 5 a 6 toho istého nariadenia.

69 V druhom rade tvrdenia žalobkyne, že dôkazy, ktoré vedľajšia účastníčka konania predložila na EUIPO v prílohách R8 a R10, sú nesúdržné, pretože vyobrazujú iné žiarovky, než je žiarovka vyobrazená v spornom dizajne, treba tiež zamietnuť ako neúčinné, pokiaľ ide o uplatnenie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. Cieľom preskúmania, ktoré v tejto súvislosti vykonal odvolací senát, totiž nebolo určiť, či dôkazy predložené vedľajšou účastníčkou konania na EUIPO predstavujú zhodné dizajny, alebo vyvolávajú rovnaký celkový dojem ako sporný dizajn, ale skôr to, či tieto dôkazy preukazujú, že skorší dizajn bol sprístupnený verejnosti v súlade s podmienkami stanovenými v uvedenom ustanovení.

70 V prejednávanej veci tak odvolací senát na základe preskúmania dôkazov predložených vedľajšou účastníčkou konania v bodoch 42 a 43 napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že tieto dôkazy preukazujú, že skorší dizajn D1 sprístupnil verejnosti tretí podnik v dôsledku informácií poskytnutých vedľajšou účastníčkou konania a že teda možno uplatniť výnimku stanovenú v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, v dôsledku čoho sa nemá zohľadniť sprístupnenie skoršieho dizajnu D1 verejnosti.

71 Je pravda, že v bode 47 napadnutého rozhodnutia odvolací senát v odpovedi na tvrdenie žalobkyne uviedol, že z prílohy R8 vyplýva, že „dizajn prezentovaný na veľtrhu v Nemecku vyvoláva rovnaký celkový dojem ako sporný [dizajn]“. Treba však konštatovať, že odvolací senát nebol vôbec povinný vykonať takéto posúdenie, ktoré navyše nemalo vplyv na preskúmanie splnenia podmienok stanovených v článku 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 6/2002. Dôkazy, ktoré vedľajšia účastníčka konania predložila na EUIPO na odôvodnenie uplatnenia uvedeného ustanovenia, sa totiž netýkali sporného dizajnu, ale kontextu sprístupnenia skoršieho dizajnu D1 verejnosti.

72 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa nejasným alebo nepodloženým spôsobom, porovnanie žiaroviek uvedených v prílohách R8 a R10 so sporným dizajnom tak nemôže nijako preukázať údajne nepresnú alebo nepravdivú povahu informácií poskytnutých vedľajšou účastníčkou konania, pokiaľ ide o kontext sprístupnenia skoršieho dizajnu D1 verejnosti.

73 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybniť preskúmanie dôkazov vykonané odvolacím senátom, ani všeobecnejšie posúdenia odvolacieho senátu týkajúce sa splnenia podmienok stanovených v článku 7 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci.

74 Druhú časť jediného odvolacieho dôvodu teda treba zamietnuť.

75 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy a na skutočnosť, že jediný žalobný dôvod žalobkyne je nedôvodný, je potrebné žalobu zamietnuť v celom jej rozsahu.

O trovách

76 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

77 Keďže sa uskutočnilo pojednávanie a žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EUIPO a vedľajšej účastníčky konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. marca 2025.

Podpisy